

Presidential Executive Office
President of the Russian Federation
Vladimir Vladimirovich Putin
23, Ulitsa Ilyinka
103132 Moscow
Russia

*U kunt ook een kopie sturen naar de Russische
ambassade, t.a.v.:
His Excellency Mr. Aleksander Vasilievich Shulgin
Andries Bickerweg 2
2517 JP DEN HAAG*

President Poetin,

Deze brief komt van een moeder. Een moeder met een gebroken moederhart. Dagelijks zie ik de beelden van de oorlog. Van kinderen in ongekende angst in schuilkelders. Van militairen die te jong zijn om de gruwelen van een oorlog mee te moeten maken en de rest van hun leven bij zich te moeten dragen.

Ik zie beelden van jonge mannen die nog een leven voor zich zouden moeten hebben. En die niet zouden moeten hoeven vechten in een land waar mensen wonen met dezelfde wensen en verlangens als de inwoners van Rusland, tegen mensen met wie ze een geschiedenis en cultuur delen.

Achter elke militair staat een moeder die haar zoon liefheeft. Die haar zoon heel thuis wil krijgen, fysiek en psychisch. Van wie het hart bloed als haar angst bewaarheid wordt wanneer ze het bericht krijgt dat haar zoon de gevechten niet heeft overleefd. Moeders die een kind verliezen, leven verder met een gat in hun hart dat altijd blijft. Dat geldt voor alle moeders wereldwijd, voor Russische moeders én voor Oekraïense moeders.

De geschiedenis leert dat het Russische volk kan lijden. Maar juist een volk dat kan lijden, verdient een leider die het volk hoogacht en onnodig lijden bespaart. Hoeveel moeders moeten hun zoon nog verliezen voor een oorlog die alleen maar verliezers zal kennen. Een verovering behaald door het veroorzaken van onmenselijk lijden kan nooit als overwinning worden gevierd. Daarom spreek ik u als zoon aan vanuit mijn moederhart, voor alle moeders in Rusland en Oekraïne: stop deze oorlog!

(Naam, woonplaats en moeder/mem van bijv. zoon van 18 of twee kinderen van 4 en 6)

Prezidentu Vladimiru Vladimirovichu Putinu

Jeto pis'mo ot materi. Materi s razbitjm serdcem. Kazhdjy den' q vizhu kartinj voynj. Kartinj detey i ix lic, na kotorjx vjgravirovan strax ot beskonechnjx raket. Kartinj soldat, kotorje slishkom molodj, chtobj stat' svidetelqmi uzhasov voynj i nesti s soboy vospominanij ot nix vsü ostavshuüsq zhizn'.

Q vizhu fotografii molodjx lüdey, u kotorjx ewe dolzhna bjt' vsq zhizn' vpered. I kotorje ne dolzhnj voevat' v strane, gde zhivut lüdi, razdelqüwie te zhe zhelaniq i stremleniq, chto i narod Rossii. Ne dolzhnj strelqt' v lüdey, s kotorjmi u nix obwaq istoriq i kul'tura.

U kazhdogo soldata est' mat', katora q lübit svoego sjna. Katora q xochet, chtobj ee sjn vernulsq domoy v celosti i soxrannosti - kak fizicheski, tak i moral'no. U kazhdoy materi serdce oblivaetsq krov'ü, kogda ee strax stanovitsq real'nost'ü, kogda ona poluchaet soobwennie o tom, chto ee sjn ne vjzhil na pole boq. Materi, poterqvshie rebenka, prodolzhaüt zhit' s djroy v serdce. Jeta djra ostanetsq navsegda, ved' äto biologiq kazhdoy zhenwinj na planete – v Rossii i v Ukraine, seychas, osobenno.

Istoriq uchit nas, chto russkiy narod mozhet stradat'. No takoy narod zasluzhivaet lidera, kotorjy vjsoko cenit vse ätix lüdey i spasaet ot nevzgod, kotorje naselenie perezhilo kogda-to davno. Skol'kim materqm pridetsq nuzhno poterqt' svoix detey v ätoy voyne, chtobj vj ponqli, chto vj ne takoy lider? I kto v itoge okazhetsq stranoy – pobeditel'nicey? Pobeda, oderzhannaq putem prichineniq nechelovecheskix stradaniy, nikogda ne mozhet prazdnovat'sq kak pobeda.

Q obrawaüs' k Vam kak k sjnu, u kotorogo est' mat' i ch'q dusha – ne vazhno v Raü ili na Zemle – bespokoitsq za vas; obrawaüs' ot imeni materey Rossii i Ukrainj: ostanovite ätu voynu.

To president Putin,

This letter comes from a mother. A mother with a broken mother heart. Every day I see the images of the war. Of children in unknown fear in air raid shelters. Of soldiers who are too young to have to witness the horrors of a war and carry that with them A the rest of their lives.

I see the images of young men who should still have a life ahead of them. And who should not have to fight in a country where people live, who share the same wishes and desires as the people of Russia, against people with whom they share a history and a culture.

Behind every soldier is a mother who loves her son. Who wants her son to return home safely and well, physically and mentally. A mother whose heart bleeds when her fear becomes reality when she gets the message that her son has not survived on the battlefield. Mothers who lose a child live on with a hole in their heart that will remain forever. This holds for all mothers worldwide, for Russian mothers and for Ukrainian mothers.

History teaches us that the Russian people can suffer. But especially a people that can suffer, deserves a leader who holds his people in high regards and will save them from unnecessary suffering. How many mothers have to lose their sons for a war that will only know losers. A victory that is gained by causing inhumane suffering can never be celebrated as a victory. Therefore, I speak to you as son, from a mothers heart, for all mothers in Russia and Ukraine: stop this war.

[Naam, woonplaats, mother of a ... (son 18 year-old son, 14 year-old daughter, 3 children (4, 6 en 9 years old ...)]

Президенту Владимиру Владимировичу Путину

Это письмо от матери. Матери с разбитым сердцем. Каждый день я вижу картины войны. Картины детей и их лиц, на которых выправирован страх от бесконечных ракет. Картины солдат, которые слишком молоды, чтобы стать свидетелями ужасов войны и нести с собой воспоминания от них всю оставшуюся жизнь.

Я вижу фотографии молодых людей, у которых еще должна быть вся жизнь впереди. И которые не должны воевать в стране, где живут люди, разделяющие те же желания и стремления, что и народ России. Не должны стрелять в людей, с которыми у них общая история и культура.

У каждого солдата есть мать, которая любит своего сына. Которая хочет, чтобы ее сын вернулся домой в целостности и сохранности – как физически, так и морально.

У каждой матери сердце обливается кровью, когда ее страх становится реальностью, когда она получает сообщение о том, что ее сын не выжил на поле боя. Матери, потерявшие ребенка, продолжают жить с дырой в сердце. Эта дыра останется навсегда, ведь это биология каждой женщины на планете – в России и в Украине, сейчас, особенно.

История учит нас, что русский народ может страдать. Но такой народ заслуживает лидера, который высоко ценит всех этих людей и спасает от невзгод, которые население пережило когда-то давно. Скольким матерям придется нужно потерять своих детей в этой войне, чтобы вы поняли, что вы не такой лидер? И кто в итоге окажется страной – победительницей? Победа, одержанная путем причинения нечеловеческих страданий, никогда не может праздноваться как победа.

Я обращаюсь к Вам как к сыну, у которого есть мать и чья душа – не важно в Раю или на Земле – беспокоится за вас; обращаюсь от имени матерей России и Украины: остановите эту войну.